"Havle Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına geldi ve eşinden şikâyet ediyordu. Söyledikleri bana gizliydi, duyamıyordum."

Aişe –radıyallahu anhâ- şöyle buyurdu: ''Bütün sesleri işiten Allah'a hamd olsun, Havle Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına geldi ve eşinden şikâyet ediyordu. Söyledikleri bana gizliydi, duymuyırdum Peşinden Allah -Azze ve Celle- (Kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikâyette bulunan kadının sözünü Allah işitmiştir. Allah, sizin konuşmanızı işitir) ayetini indirdi. (Mücadele Suresi ayet:1)

[Sahih Hadis] [İbn Mâce rivayet etmiştir - Buhârî rivayet etmiştir - Nesâî rivayet etmiştir - Ahmed rivayet etmiştir]

Havle binti Salebe, Evs b. Samit ile evliydi, Salebe ona dedi ki: Sen bana annemin sırtı gibisin. Yani sen bana haramsın. Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem-'e gitti ve bu olayı ona anlattı. Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- ona (Havle'ye): «Sen ona haramsın» dedi. Aişe –radıyallahu anhâ- onun yakınında olmasına rağmen kısık bir sesle Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-'e yaşım ilerledikten sonra bana zıhar yaptı dedi. Çocukların durumlarını Allah'a şikâyet ederim, eğer onları kendi yanıma alırsam aç kalırlar, onun yanında bırakırsam zayi olurlar dedi. Bu onun Allah Teâlâ'nın şu sözüyle zikrettiği Rasulullah –sallallahu aleyhi ve sellem- ile olan konuşması/tartışmasıdır. (Kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikâyette bulunan kadının sözünü Allah işitmiştir. Allah, sizin konuşmanızı işitir). Aişe –radıyallahu anhâ- dedi ki: ''Bütün sesleri işiten Allah'a hamd olsun.'' Gizli dahi olsa sesleri idrak edip kuşatan ve hiçbir ses ondan geri (bütün sesleri işitir) kalmaz. Havle, Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-'e geldi, kocasından şikâyet ediyordu ve konuştukları bana gizli kalıyordu. Allah -Azze ve Celle- şu ayeti indirdi: (Kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikâyette bulunan kadının sözünü Allah işitmiştir. Allah, sizin konuşmanızı işitir) ayetini indirdi. (Mücadele Suresi ayet:1.) Yani Havle, Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-'e kocasından şikâyet etmek için geldiği zaman, onunla kısık sesle konuşuyordu. Aişe –radıyallahu anhâ- ona yakın olmasıyla beraber söylediklerini duyamıyordu. Buna rağmen Allah Teâlâ onu yedi kat semanın üzerinden duydu. Zikredilen ayeti indirdi. Bu da Allah Teâlâ'nın işitme sıfatıyla sıfatlandığının en belirgin delillerindendir. Bu da dinde zorunlu olarak bilinmesi gereken şeylerdendir. Bunu da ancak hidayetten ayrılıp dalalete düşen inkâr eder/kabul etmez. Aişe –radıyallahu anhâ-'nın sözü sahabenin -radıyallahu anhum- ilk olarak zihinlerde yer eden zahiri manaya iman ettiklerine delalet eder. Bu da Allah ve Rasûlünün onlardan ve diğer mükelleflerden istediği anlayıştır. Eğer iman ve itikat ettikleri şey yanlış olsaydı, yaptıklarını ikrar etmezdi ve onlara doğru olanı beyan ederdi. Onlardan hiç birinden bu nasların zahirini te'vil ettikleri ve bunu nakletme gerekçelerinin çokluğuna rağmen, ne sahih ne de zayıf bir yolla haber gelmiştir.